

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2015, č. j. 49 Az 22/2014 – 4,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 14. 1. 2015, č. j. 49 Az 22/2014 – 4, odmítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 11. 11. 2014, č. j. OAM-223/LE-BE02-le22-2014, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu cizinec povinně setrvávající v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců podle odst. 1 téhož ustanovení, v době nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva, jímž se a) mezinárodní ochrana neuděluje či ji udělit nelze, b) žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, nebo c) řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje, má právo, nezrušil-li soud rozhodnutí ministerstva, do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu podat kasační stížnost.

Podle ust. § 106 odst. 2 poslední věty zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 3 citovaného ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence,

popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Napadené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 20. 1. 2015. Proto dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo úterý 20. 1. 2015 a posledním dnem lhůty byla středa 4. 2. 2015.

Protože kasační stížnost byla k poštovní přepravě podána až dne 12. 2. 2015, jedná se o opožděně podanou kasační stížnost. Proto ji Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu